Lieta Nr. C35114014
Lietas arhīva Nr.C-0590-15/20

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Siguldā 2015.gada 20.aprīlī

Rīgas rajona tiesas tiesnese A.Ilstere, rakstveida procesā izskatīja civillietu UAB „GELVORA" filiāle Latvijā maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 5.decembrī tiesā saņemts UAB „GELVORA" filiāle Latvijā (turpmāk – prasītāja) pieteikums maza apmēra prasībā pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1469., 1472., 1511., 1548., 1579., 1587., 1651.pantu, 1652.panta otrās daļas 3.punktu, 1661., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1770., 1773., 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946. un 2021.pantu, lūgts:

1) piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai galveno parādu 1232,01 EUR, līgumiskos procentus 832,20 EUR un līgumsodu 207,54 EUR;

2) piedzīt visus tiesāšanās izdevumus, tai skaitā, samaksāto valsts nodevu 325,61 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, kopā piedzīt 2602,06 EUR;

3) noteikt prasītājai tiesības ssaņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Parādsaistību summu ieskaitīt UAB „GELVORA" filiāle Latvijā kontā Nr.LV07HABA0551025340074, AS „Swedbank", kods HABALV22.

Prasībā norādīts, ka 2008.gada 13.februārī atbildētājs un aizdevējs AS „Swedbank" (turpmāk – Cedents) noslēdza Kartes līgumu Nr.08-023132-RG (turpmāk - Līgums), ar procentu likmi 1,67% mēnesī un nokavējuma līgumsodu 4,8% mēnesī (0,16% dienā).

Saskaņā ar 2010.gada 26.novembrī noslēgto Cesijas līgumu Cedents cedēja (nodeva) savas prasījuma tiesības prasītājai pret atbildētāju, kas izriet no Līguma. Saskaņā ar noslēgto Cesijas līgumu prasītāja ieguvusi prasījuma tiesības uz atbildētāja saistībām, ar tiesībām prasīt visus blakus prasījumus.

Saskaņā ar šo Līgumā pielīgto aizdevuma atmaksas termiņu, atbildētājam bijis pienākums pilnā apmērā veikt aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) atmaksu ne vēlāk kā līdz 2013.gada 21.februārim. Atbildētājs savas saistības pienācīgi nav izpildījis, tādēļ prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja saistību izpildi, kas ir nesamaksātās aizdevuma pamatsummas 881,58 EUR apmērā.

Saskaņā ar Līgumu atbildētājam ir pienākums par aizdevuma lietošanu maksāt līgumiskos procentus 1,67% mēnesī no neatmaksātās aizdevuma summas un līgumsodu 57,6% gadā (0,16% dienā) no kavētās maksājuma summas.

Prasītāja, piemērojot pielīgto līgumisko procentu likmi 1,67% mēnesī no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, aprēķinājusi un no atbildētāja pieprasa nesamaksātos procentus 559,65 EUR apmērā, kas aprēķināti šādā veidā:

Cedenta aprēķinātie procenti 65,54 EUR par periodu no Līguma noslēgšanas 2008.gada 13.februārī līdz cesijai 2010.gada 26.novembrī (izriet no pielikumā pievienotā cedenta izsniegtā kredīta izraksta) + aprēķinātie un nesamaksātie procenti 400,63 EUR apmērā par periodu no cesijas 2010.gada 26.novembra līdz 2013.gada 21.februārim (kad prasītāja izbeidza līgumu un nosūtīja atbildētājam pretenziju par visas pamatsummas atmaksu), pēc formulas: mēneša procentu likme 1,67% : 30 kalendārā mēneša dienām x aizdevuma nesamaksātās pamatsummas parāds 881,58 x kavēto dienu skaits 818 + likumiskie procenti 94,48 EUR par periodu no līguma izbeigšanas 2013.gada 21.februārī līdz prasības celšanai, pēc formulas: gada likumisko procentu likme 6% : 360 kalendārā mēneša dienām x aizdevuma nesamaksātās pamatsummas parāds 881,58 x kavēto dienu skaits 643 (ja procentu prasījuma faktiskā aprēķina summa pārsniedz pamatsummas apmēru, tā atbilstoši Civillikuma 1763.panta 1.punktam tiek aprobežota un samazināta līdz galvenā parāda apmēram).

Atbildētāja nokavējuma sekas, pamatojoties uz Līguma noteikumiem, paredz prasītājas tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu 4,8% mēnesī (0,16% dienā) no kavētās maksājuma summas. Prasītāja saskaņā ar labas ticības, samērīguma un dispozivitātes principiem aprobežo līgumsoda pieaugumu 100% apmērā no galvenā parāda summas:

iespējamais līgumsods 2046,05 EUR, kas aprēķināts kā cedenta aprēķinātais līgumsods 892,24 EUR par periodu no Līguma noslēgšanas 2008.gada 13.februārī līdz cesijai 2010.gada 26.novembrī (izriet no pielikumā pievienotā cedenta izsniegtā kredīta izraksta „soda nauda") + aprēķinātais un nesamaksātais līgumsods apmērā par periodu no cesijas 2010.gada 26.novembra līdz 2013.gada 21.februārim (kad prasītāja izbeidza līgumu un nosūtīja atbildētājam pretenziju par visas pamatsummas atmaksu), pēc formulas: līgumsods 4,8% mēnesī : 30 kalendārā mēneša dienām x kavētā maksājuma summa 881,58 x kavēto dienu skaits 818, aprobežojot līgumsodu līdz 100% apmērā no galvenā parāda 881,58 summas – atbildētāja veiktie maksājumi 711,44 EUR – 170,14 EUR.

2008.gada 20.martā atbildētājs un aizdevējs AS „Swedbank" (turpmāk – Cedents) noslēdza Patēriņa kredīta līgumu Nr.08-040531-PT (turpmāk - Līgums), ar procentu likmi 1,50% mēnesī un nokavējuma līgumsodu 4,8% mēnesī (0,16% dienā).

Saskaņā ar 2010.gada 26.novembrī noslēgto Cesijas līgumu Cedents cedēja (nodeva) savas prasījuma tiesības prasītājai pret atbildētāju, kas izriet no Līguma. Saskaņā ar noslēgto Cesijas līgumu prasītāja ieguvusi prasījuma tiesības uz atbildētāja saistībām, ar tiesībām prasīt visus blakus prasījumus.

Saskaņā ar Līgumā pielīgto aizdevuma atmaksas termiņu, atbildētājam bijis pienākums pilnā apmērā veikt aizdevuma pamatsummas un procentu par aizdevuma lietošanu (jeb līgumisko procentu) atmaksu ne vēlāk kā līdz 2011.gada 15.martam. Atbildētājs savas saistības pienācīgi nav izpildījis, tādēļ prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja saistību izpildi, kas ir nesamaksātās aizdevuma pamatsummas 350,43 EUR apmērā.

Saskaņā ar Līgumu atbildētājam ir pienākums par aizdevuma lietošanu maksāt līgumiskos procentus 1,50% mēnesī no neatmaksātās aizdevuma

summas un līgumsodu 57,6% gadā (0,16% dienā) no kavētās maksājuma summas.

Prasītāja, piemērojot pielīgto līgumisko procentu likmi 1,50% mēnesī no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas aprēķinājusi un no atbildētāja pieprasa nesamaksātos līgumiskos procentus 272,55 EUR apmērā, kas aprēķināti šādā veidā: Cedenta aprēķinātie procenti 16,56 EUR par periodu no Līguma noslēgšanas 2008.gada 20.martā līdz cesijai 2010.gada 26.novembrī (izriet no pielikumā pievienotā cedenta izsniegtā kredīta izraksta) + aprēķinātie un nesamaksātie procenti 272,55 EUR apmērā par periodu no cesijas 2010.gada 26.novembra līdz prasības pieteikuma iesniegšanas dienai, pēc formulas: mēneša procentu likme 1,50% : 30 kalendārā mēneša dienām x aizdevuma nesamaksātās pamatsummas parāds 350,43 x kavēto dienu skaits 1461 (ja procentu prasījuma faktiskā aprēķina summa pārsniedz pamatsummas apmēru, tā atbilstoši Civillikuma 1763.panta 1.punktam tiek aprobežota un samazināta līdz galvenā parāda apmēram).

Atbildētāja nokavējuma sekas, pamatojoties uz Līguma noteikumiem, paredz prasītājas tiesības aprēķināt un pieprasīt līgumsodu 4,8% mēnesī (0,16% dienā) no kavētās maksājuma summas. Prasītāja saskaņā ar labas ticības, samērīguma un dispozivitātes principiem aprobežo līgumsoda pieaugumu 100% apmērā no galvenā parāda summas:

iespējamais līgumsods 1180,28 EUR, kas aprēķināts kā cedenta aprēķinātais līgumsods 361,11 EUR par periodu no Līguma noslēgšanas 2008.gada 20.martā līdz cesijai 2010.gada 26.novembrī (izriet no pielikumā pievienotā cedenta izsniegtā kredīta izraksta „soda nauda") + aprēķinātais un nesamaksātais līgumsods apmērā par periodu no cesijas 2010.gada 26.novembra līdz prasības pieteikuma iesniegšanas dienai, pēc formulas: līgumsods 4,8% mēnesī : 30 kalendārā mēneša dienām x kavētā maksājuma summa 272,55 x kavēto dienu skaits 1461, aprobežojot līgumsodu līdz 100% apmērā no galvenā parāda 350,43 EUR summas – atbildētāja veiktie maksājumi 313,03 EUR – 37,40 EUR.

Prasītāja uzskata, ka līgumsoda piedziņa norādītajā apmērā uzkatāma par samērīgu un proporcionālu attiecībā pret atbildētāja neatmaksāto aizdevuma summu, atbildētāja pieļauto saistību neizpildes nokavējuma ilgumu un prasītājas ieguldītajiem resursiem, cenšoties panākt uzņemto saistību izpildīšanu no atbildētāja puses, jo īpaši tādēļ, ka līgumsodam ir ne tikai sodīšanas, bet arī zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Līgumsoda iekļaušana līgumā atbilst gan vispārējām tiesību normām Civillikumā, gan Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, un tā esamība līgumā pati par sevi nav netaisnīgs līguma noteikums, jo atbildības piemērošana ir saprātīga un taisnīga reakcija pret pārkāpumu.

Prasītāja atsaucas arī uz tiesu praksi un piekrīt Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 1.jūlija spriedumam lietā Nr.C28228510 norādītajai tēzei, ka ņemot vērā nokavējuma ilgumu, līgumsods, kas nepārsniedz pamatparāda apmēru, ir atzīstams par samērīgu ar līgumsasitību pārkāpumu un sekām.

Ņemot vērā, ka prasība par parāda piedziņu no atbildētāja tiesā celta līdz 2014.gada 31.decembrim, lietā piemērojamas Civillikuma saistību tiesību daļas normas, kādas tās bija redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim, jo saskaņā ar grozījumiem Civillikuma saistību tiesību daļā un saskaņā ar likuma „Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21.pantu „līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013.gada 31.decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014.gada 1.janvāra un līdz 2014.gada 31.decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015.gada 1.janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722.pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843.pantā par parāda samaksas kārtību."

Prasītāja uzskata, ka, atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, apmierināms arī lūgums apstiprināt prasītājas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neapmaksātās parāda summas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasītāja lietu lūgusi izskatīt rakstveida procesā, kā arī norādījusi, ka mediācija strīda risināšanā nav izmantota.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmās daļas noteikumiem 2014.gada 17.decembrī atbildētājam uz viņa deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese A/, Inčukalna novadā (lietas 29.lapa), ierakstītā sūtījumā nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2015.gada 15.janvārim (lietas 30.lapa).

2015.gada 5.janvārī atbildētājs sniedzis paskaidrojumu, norādot, ka prasību atzīst pilnā apmērā, iebildumu pret prasību nav. Norāda, ka viņam nav iespējams apmaksāt saistības, jo nav patstāvīgu ienākumu. Nelūdz lietas izskatīšanu tiesas sēdē (lietas 33. - 34.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un sprieduma pieejamības datumu 2015.gada 26.oktobrī pusēm paziņots 2015.gada 6.janvārī (lietas 36.lapa).

2015.gada 17.februārī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, pusēm paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un sprieduma pieejamības datumu 2015.gada 20.aprīlī (lietas 38.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmo daļu, pusēm izskaidrotas viņu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmā daļa noteic, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu.

Pie apstākļiem, kad puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa noteic, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Ņemot vērā, ka atbildētājs prasību atzinis pilnā apmērā un tiesa prasību atzīst par pamatotu, tad spriedumā nav jāsniedz iesniegto pierādījumu vērtējums, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 193.panta piektajai daļai, jānorāda atsauce uz tiesību normām, pēc kurām tiesa vadījusies.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 1425.pantu, katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā nav strīda par to, ka 2008.gada 13.februārī starp AS „Hansabanka" un atbildētāju noslēgts Kartes līgums par Brīvās maksājumu kartes Visa Classic LVL izsniegšanu un lietošanu, saskaņā, ar kuru AS „Hansabanka" izsniedza atbildētājam maksājumu karti un piešķīra kredīta limitu Ls 610 apmērā ar procentu likmi 20% un līgumsodu 0,167% dienā, nosakot

maksājuma datumu 14.datumu (lietas 16.lapa).

Ar savu parakstu uz 2008.gada 13.februāra kartes līguma atbildētājs apstiprinājis, ka ir iepazinies ar AS „Hansabanka" Vispārējiem darījumu noteikumiem un karšu lietošanas noteikumiem, piekrīt tiem un apliecina, ka savas saistības apzinās pilnībā.

No lietā iesniegtā kredīta izraksta redzams, ka atbildētājs ir izmantojis viņam piešķirto kredītlimitu un viņa pamatparāds 2009.gada 18.septembrī bija 881,58 EUR (Ls 619,58) (lietas 23. – 24.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1946.panta pirmo daļu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Atbilstoši Civillikuma 1756.pantam, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu.

Prasītāja aprēķinājusi līgumiskos procentus par laika periodu no 2008.gada 13.februāra līdz 2013.gada 21.februārim 465,17 EUR un likumiskos procentus par laika periodu no 2013.gada 21.februāra (līguma izbeigšanas datums) līdz 2014.gada 26.novembrim 94,48 EUR, kopā 559,65 EUR.

Civillikuma 3.pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Sakaņā ar likuma „Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saitību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošansa kārtību" 21.pantu līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013.gada 31.decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014.gada 1.janvāra un līdz 2014.gada 31.decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015.gada 1.janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722.pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843.pantā par parāda samaksas kārtību.

Līgums noslēgts 2008.gada 13.februārī, līdz ar ko, vērtējot prasījumu par līgumsoda piedziņu, tiesa saskaņā ar Civillikuma 3.pantu piemēro līgumsodu reglamentējošās Civillikuma normas, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājs ir kavējis ar līgumu uzņemtās saistības un tiesa atzīst, ka atbildētājam Civillikuma 1716.panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā uz līguma noslēgšanas brīdi) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņēmusies ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.panta noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā uz līguma noslēgšanas brīdi) līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720.pants paredz kreditora tiesību prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Savukārt, Civillikuma 1652.panta 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par laika periodu no 2008.gada 13.februāra līdz 2013.gada 21.februārim (datums, kad prasītāja izbeigusi līgumu) un samazinājusi to līdz pamatparāda apmēram 881,58 EUR. Atbildētājs veicis maksājumus 711,44 EUR apmērā un līgumsoda nesamaksātā daļa, atbilstoši tiesai iesniegtajam parāda aprēķinam, ir 170,14 EUR.

Atbildētājs nav apstrīdējis pamatparāda, nolīgto procentu un līgumsoda aprēķinu, tādējādi tiesai nav pamata apšaubīt lietā iesniegtos aprēķinus.

2008.gada 20.martā starp AS „Hansabanka" un atbildētāju noslēgts Patēriņa kredīta līgums, kur puses vienojušās par aizdevumu Ls 300, ar procentu likmi 18,00 % gadā (lietas 11.lapa).

No lietā iesniegtā kredīta izraksta redzams, ka atbildētājs ir izmantojis viņam piešķirto aizdevumu, bet tā atmaksu nav veicis pilnībā, un viņa pamatparāds 2010.gada 28.decembrī bijis 350,43 EUR (Ls 246,26) (lietas 25.lapa).

Prasītāja 2010.gada 26.novembrī sastādījusi parāda summas aprēķinu, kurā norādīts, ka atbildētāja parāds 2010.gada 26.novembrī ir Ls 1292,01(1838,36 EUR), kas sastāv no neatmaksātā aizdevuma pamatsummas Ls 619,58 (881,58 EUR), aprēķinātiem procentiem par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu Ls 45,36 (64,54 EUR), procentiem par pamatsummas atmaksas kavējumu (kredītlimita pārsniegšanu) Ls 579,29 (824, 26 EUR) un līgumsoda par procentu samaksas kavējumu Ls 47,78 (67,98 EUR) (lietas 21.lapa).

Prasītāja, saskaņā ar noslēgto Patēriņa kredīta līgumu, lūgusi piedzīt no atbildētāja nesamaksāto aizdevuma pamatsummu 350,43 EUR.

Prasītāja aprēķinājusi līgumiskos procentus par laika periodu no 2010.gada 26.novembra līdz 2014.gada 26.novembrim 272,55 EUR apmērā.

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par laika periodu no 2008.gada 20.marta līdz 2010.gada 26.novembrim un samazinājis to līdz pamatparāda apmēram 350,43 EUR. Atbildētājs veicis maksājumus 313,03 EUR apmērā un līgumsoda nesamaksātā daļa, atbilstoši tiesai iesniegtajam parāda aprēķinam, ir 37,40 EUR.

Ņemot vērā, ka atbildētājs prasību ir atzinis, nav apstrīdējis prasītāja veiktos aprēķinus, tiesai nav pamata tos apšaubīt.

AS „Swedbank" (pirms nosaukuma maiņas AS „Hansabanka") 2010.gada 26.novembrī savas saistības pret atbildētāju nodevusi UAB „Gelvora" filiāle Latvijā, saskaņā ar noslēgto Cesijas līgumu Nr.GELV003 un Pielikumu Nr.1 (lietas 12.–15.lapa).

Saskaņā ar Cesijas līguma 2.1.punktu puses vienojušās, ka cedents cedē līguma 1.1.punktā minētos prasījumus pret līguma 1.pielikumā fiksētajām personām arī attiecībā uz visām iespējamām galvenajām un blakus saistībām un blakus prasījumiem, tajā skaitā, līgumsodiem, pielīgtiem un likumiskiem procentiem un trešo personu galvojumiem.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2013.gada 21.februārī nosūtījusi atbildētājam atkārtotu atgādinājumu par saistību izpildi, atkārtoti paziņojot arī par prasījuma tiesību cesiju un aicinot līdz 2013.gada 3.martam labprātīgi samaksāt parādu Ls 1229,71 (lietas 26.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1793.pantu, prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1801.pantam, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka 2010.gada 26.novembrī prasītāja kā cesionārs un AS „Swedbank" kā cedents noslēgušas Cesijas līgumu Nr.GELV003, kurā puses vienojušās, ka cedents pret atlīdzību cedē cesionāram prasījuma tiesības, kas cedentam

radušās pret fiziskām personām saskaņā ar Līguma 1.pielikumā esošo sarakstu, kurā norādīti parādnieki, līgumi un prasījumu summas. Izrakstā no 2010.gada 26.novembra Cesijas līguma Nr.GELV003 Pielikuma Nr.1 kā parādnieks norādīts atbildētājs.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi ir pusēm saistošs. Ar cesiju prasītājs ieguvis arī prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 1425.pantam, katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu [..].

Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..].

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti [..].

Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs savas saistības pret prasītāju būtu izpildījis, veicot maksājumus saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem.

Atbildētājs nav pilnībā izpildījis savas ar 2008.gada 13.februāra un 2008.gada 20.marta līgumiem uzņemtās saistības, līdz ar to, prasītājas celtā prasība ir pamatota un apmierināma.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams galvenais parāds 1232,01 EUR (881,58 EUR + 350,43 EUR), procenti par laika periodu no 2008.gada 13.februāra līdz 2014.gada 26.novembrim 832,20 EUR (559,65 EUR + 272,55 EUR) un līgumsods par laika periodu no 2008.gada 13.februāra līdz 2013.gada 21.februārim 207,54 EUR (170,14 EUR + 37,40 EUR), pavisam kopā 2271,75 EUR.

Bez tam, prasītāja lūgusi noteikt tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu. Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1760.pantu un 1765.pantu un izveidojušos tiesas praksi (Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 16.aprīļa lēmums lietā Nr.SPC-30) prasītājai ir tiesības saņemt arī likumiskos nokavējuma 6% procentus gadā no galvenā parāda, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz nolēmuma izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tā kā atbildētājs parādu nav samaksājis, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu atzīt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus no pamatsummas 1232,01 EUR, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

2015.gada 19.martā tiesā saņemts UAB „GELVORA" filiāles Latvijā un SIA „GELVORA" pieteikums par puses aizstāšanu, kurā lūdz tiesu aizstāt prasītāju UAB „GELVORA" filiāle Latvijā civillietā Nr.C35114014, ar jauno prasītāju SIA „GELVORA" (lietas 39.lapa).

Pieteikumā norādīts, ka ar 2014.gada 18.decembra Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmumu Nr.6-12/198523 reģistrēta SIA „GELVORA" pamatkapitāla palielināšana mantiska ieguldījuma veidā (Komerclikuma 197.panta ceturtā daļa, 201.pants, 153.pants), kas veikta, ieguldot tajā UAB „GELVORA" filiāle Latvijā uzņēmumu kā organizatoriski saimniecisku vienību Komerclikuma 18.panta izpratnē.

Uzņēmuma pāreja saskaņā ar 2014.gada 17.decembra Nodošanas - pieņemšanas aktu Nr.1 notikusi līdz ar minētā valsts notāra lēmuma pieņemšanu, un atbilstoši Komerclikuma 20.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem visa manta, saistības un prasījuma tiesības, kas ietilpa UAB „GELVORA" filiāle Latvijā uzņēmumā, ir pārgājušas uz SIA „GELVORA", kas līdz ar to ir kļuvusi arī par pilntiesīgu atbildētāja kreditoru. Pieteikums pamatots ar Civilprocesa likuma 77.pantu.

Pieteikumam pievienots izraksts no 2014.gada 17.decembrī starp UAB „GELVORA" filiāle Latvijā un SIA „GELVORA" noslēgtā Nodošanas un pieņemšanas akta Nr.1, ar kuru apstiprinās, ka UAB „GELVORA" filiāle Latvijā nodod un SIA „GELVORA" pieņem UAB „GELVORA" filiāles Latvijā uzņēmuma organizatoriski pastāvīgo daļu un saimnieciskās darbības veidu, kura vērtība saskaņā ar atzinumu par mantisko ieguldījumu ir 4 000 000 EUR. Līdz ar mantiskā ieguldījuma reģistrēšanu Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā, UAB „GELVORA" filiāle Latvijā organizatoriski pastāvīgā daļa un saimnieciskās darbības veids ir nodots SIA „GELVORA" (lietas 41.lapa).

No 2014.gada 18.decembra Uzņēmumu reģistra valsts notāra lēmuma Nr.6-12/198523 un atzinuma par UAB „GELVORA" filiāles Latvijā novērtēšanu ir redzams, ka SIA „GELVORA" veiktas pamatkapitāla izmaiņas, palielinot pamatkapitālu par 4 000 000 EUR (lietas 40., 42.lapa).

Civilprocesa likuma 77.panta pirmā un otrā daļa noteic, ja viena no pusēm lietā izstājas (fiziskās personas nāve, juridiskā persona beidz pastāvēt, prasījuma cesija, parāda pārvede un citi apstākļi), tiesa pieļauj aizstāt šo pusi tās tiesību pārņēmējam.Tiesību pārņemšana iespējama jebkurā procesa stadijā.

Minētā Civilprocesa likuma norma pieļauj tiesai aizstāt jebkurā procesa stadijā izstājušos prasītāju ar tā tiesību pārņēmēju, tādējādi dodot tam tiesības realizēt prasītāja procesuālās tiesības.

Tiesa atzīst, ka lietā ir pieļaujama procesuālo tiesību pārņemšana. Turklāt prasītāja aizstāšana, tiesas ieskatā, nekādā mērā neaizskar atbildētāja kā parādnieka tiesības.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka ir pamats aizstāt lietā prasītāju UAB „GELVORA" filiāle Latvijā, ar tā tiesību pārņēmēju šajā lietā SIA „GELVORA".

Civilprocesa likuma 33.pants nosaka, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja ceļot prasību tiesā samaksājusi valsts nodevu 325,61 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 7. - 10.lapa).

Tiesa atzīst, ka, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumus, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva 325,61 EUR, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b) apakšpunktam un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 EUR, kopā 330,31 EUR.

No lietas materiāliem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu šajā lietā ir 9,30 EUR (lietas 3.lapa). Ņemot vērā, ka prasītāja ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksājusi 4,70 EUR apmērā, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanas saistītie izdevumi 4,60 EUR apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem piedzenami no atbildētājas par labu valstij.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz minēto, atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 34., 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.panta pirmo daļu, 77., 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Aizstāt lietā prasītāju UAB „GELVORA" filiāle Latvijā, reģistrācijas numurs 40103208983, ar tiesību pārņēmēju SIA „GELVORA", reģistrācijas numurs 40103837691.

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Gelvora", Reģ.Nr. 40103837691, pamatparādu 1232,01 EUR (viens tūkstotis divi simti trīsdesmit divi *euro* un 1 cents), procentus par laika periodu no 2008.gada 13.februāra līdz 2014.gada 26.novembrim 832,20 EUR (astoņi simti trīsdesmit divi *euro* un 20 centi), līgumsodu par laika periodu no 2008.gada 13.februāra līdz 2013.gada 21.februārim 207,54 EUR (divi simti septiņi *euro* un 54 centi) un tiesas izdevumus - samaksāto valsts nodevu 325,61 EUR (trīs simti divdesmit pieci *euro* un 61 cents) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro* 70 centi), pavisam kopā 2602,06 (divi tūkstoši seši simti divi *euro* un 6 centi).

Parādsaistību summu ieskaitīt SIA „GELVORA", Reģ.Nr. 40103837691, kontā Nr.LV46HABA0551039500305, AS „Swedbank".

Noteikt SIA „GELVORA", Reģ.Nr. 40103837691, tiesības sākot ar nolēmuma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6 % (seši procenti) gadā no neatmaksātās pamatsummas1232,01 EUR (viens tūkstotis divi simti trīsdesmit divi *euro* un 1 cents), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā tiesas izdevumus: ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,60 EUR (četri *euro* un 60 centi), to samaksu veicot kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C35114014.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesas Siguldā kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā 10 dienu termiņā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese A.Ilstere